

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 56.

Tiende Sæssion.

18de Møde.

Tirsdagen den 26de Octbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

N. Jensen: Jeg vil blot, i Anledning af, hvad den sidste ærede Taler yttrede, — idet han sagde, at vi, og da navnlig de af Thingets Medlemmer, som ville have den Ret holdt i Hævd, som Medlemmerne have til at indbringe Lovforslag, burde lade Sagen gaae over til anden Behandling, — tillade mig at erindre den ærede Taler om, at den ene af de ærede Forslagsstillere (Hage) udtrykkeligt har ytret her i Thinget, at han vilde stemme imod et meget vigtigt Lovforslags Overgang til 2den Behandling, paa Grund af, at det var et privat Forslag og manglede Regjeringens Samstemning. Disse to Egenskaber har ret egentlig, saavidt jeg skjønner, dette Lovforslag, og der kan altsaa i den Grund, som den sidste ærede Taler anførte, ikke være nogensomhelst Opsfordring for noget Medlem til at stemme for Overgangen til anden Behandling.

Krogh: Det er naturligtvis en Feil af den ærede Rigsdagsmand for Holsbø Amt 5te Valgkreds (N. Jensen), at han ikke kjenner bedre til den Række af Forhandling, der knytte sig til Forslaget angaaende Fæstevæsenet og hvad dertil horer, samt Regjeringens Stilling dertil, ellers vilde han let have kunnet see, at der slet ikke er nogen Lighed imellem, hvorvidt Regjeringen ikke understøtter et Forslag som det om Fæstevæsenet, og hvorvidt Regjeringen ikke modsætter sig Rødsættelsen af et Udvalg i en Sag angaaende et Kirkeraad.

N. Jensen: Naastor jeg maatte gjøre en kort Bemærkning.

Formanden: Ja, men det maa da kun være en ganske kort Bemærkning; thi det ærede Medlem har allerede talt to Gange.

N. Jensen: Jeg skal blot erindre om, at Regjeringen, saa vidt jeg skjønner, ikke har modsat sig et Udvalgs Rødsættelse i Fæstevæsenet.

S. Jensen: Da dette Forslag blev indbragt i Thinget, ventede jeg mig ikke Lidet af det; jeg troede, at en Lov som denne vilde være meget gavnlig; thi jeg har seet, — og troer bestemt ikke at have seet feil, — at Kirken nu er gjort til en Kræmmerbod, istedetfor til et Bedehuus. Det var denne Tanke om Gavnligheden af en saadan Ordning, som i denne Lov foresloges, der bestemte mig til at stemme for Udvalgs Rødsættelse. Jeg meente, at man derved kunde faae omdannet dette Forslag saaledes, at kun det Gode deri blev tilbage og noget Nyt indbragtes i samme; men jeg er nu ved Forhandlingerne mere og mere kommen til den Erkendelse, at dette Forslag er en Broder til et andet tidligere, nemlig Fællesforsatningsforslaget, og at, ligesom dette har gjort store Indskrænkninger i vor Frihed, saaledes vilde ogsaa det Samme blive Tilfældet med det nærværende. Derom er jeg bleven endmere overbevist, da den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amt 4de Valgkreds (Monrad) holdt et saa varmt Foredrag for Sagen; thi jeg veed, at han ogsaa holdt et saadant for hiint andet Forslag, der rigtignok endnu er tilve, men som nok er lidt sygt. Nu tør jeg